

עלמנו: ואי "ס"ד מודה ר' יוסי צאומר
אמר: הך חורבא גופא לר' יוסי
אימא: כולה ר' יוסי היא. ורישא
דלמך כתבו לאו דווקא דלפילו תנו
נמי פסול דקתני סיפא עד שיאמר
לסופר ויכתבו ואורחא דמנא למיתמי
ולאוסופי ונקט למילתיה בשלון לא
מיבעיא הך אלא אפילו הא נמי פסיל
עד שיאמר כו': **תניא כוותיה דרב**
אשי. דצאומר אמרו נמי פסיל רבי
יוסי: **לאפוקי מדרב כהנא.** דלמך
נעיל (דף ע"א.) חרש שיכול לדבר
מתוך הכתב כותבין ונותנין גט
לאשמו: **ב"ב** **ר' אמי** לא **אמר**
כלום. דמשמע לכשאמות ואין גט
לאחר מיתה: **זה גיטך מחולי זה.**
משמע מחולי זה ואילך וכיון שמת
מתוך החולי נמאש שאין הגט חל אלא
לאחר מיתה: **מהיום ולאחר מיתה**
גט ואינו גט. מספקא לן אי תנאה
הו מהיום אם אמות ואין שמת
נתקיים מתנאי ונמאש שהוא גט משעת
נתינתו או חזרה הוי שחזר בו ממאי
דלמך מהיום ואמר לאחר מיתה יהא
גט ואינו כלום. דבשלמא גבי מתנה
איכא למימר גופא מהיום ופיאה
לאחר מיתה אבל הכא ל"כא למימר
הכי ואי משום תנאה לא למימר
מהיום אם מתי ובגמרא פריך מ"ש
מרישא: **חוללם.** שמה אינו גט: **ולא**
מסייבם. שמה גט הוה והויא לה
גרושת אחיו וקיימא עליה בזכרת
הואיל ולא החזירה: **גב' וסדר תני**
כו' אלמא לאו כללאר מיתה דמי.
דאין במהיום ולאחר מיתה תני סיפא
גט: ואינו גט: **משמע כמעשהיו.** אם
יתקיים תנאי זה פסולות וכשמת הוה
גט למפרע אבל לא לאחר מיתה לא
משמע תנאה וספוקי מספקא לן:
וחוללם. כלומר אסוריה להתייבם
דמספקא ליה אי הוה גט אי לא
וקמינה מפרש ואזיל: **והא מדסיפא.**
גבי מהיום ולאחר מיתה תנא חוללת
דרישא לא תנא מכלל דדווקא קתני:
מתני. דבעי מהיום: **כרנני.** דפליגי
עליה דרבי יוסי ביט נוחלין (ב"ב קנ"ג.)
דקא תני הכותב כל נכסיו לבנו כריך
שיכתבו מהיום ולאחר מיתה ואי לא
ה"ל מתנה לאחר מיתה וה"ל גט לאחר
מיתה הוא: **ורב הונא דר' יוסי דאמר.**
התם אינו כריך דקא סבר זמנו לא שטר
ומיתח עופי דקאסות נתן לו את גוף
הקרקע והפירות יאכל הן בחייו דלא
לא נתן לו הגוף מעכשיו למה נכתב
זמן בשטר המתנה: **חיליה נמי לא**
ליבעי. דהא אמר אע"ג דלא ככב
מהיום כמאן דכתב מהיום דמי ומהיום
אם מתי תנן במתני' דכשר: **עעמא דר'**
יוסי לא ידענא. אמאי קאמר א"ל: